

Militærvæsen forberedt paa at kunne forsvare Landet under en saadan Døds kamp, saa er det klart, at vi ogsaa have de fornødne Midler til at kunne opfylde de Forpligtelser, vi have, naar vi ville forholde os som en neutral Stat. Man behøver ikke, naar vi have indrettet vore militære Kræfter paa at forsvare vort Land, at lave særlige Regler og en særlig Militærordning for at opfylde de Pligter, vi have, naar der er Krig mellem andre Lande. Det er en absurd Tanke, at vi skulle basere vort Militærvæsen paa at forsvare vor Neutralitet.

Jeg har tilladt mig hidtil at hævde, at Neutraliteten ikke kan forsvares. Enten er man neutral eller ikke. Et Forsvar af Neutraliteten kan der til Nød være Tale om, naar jævnbyrdige Stater staa overfor hinanden. Men et lille Land som vort kan selvfølgelig ikke forsvare noget, der hedder Neutralitet. Enten ere vi neutrale eller ikke. Vor Eksistens beror efter min Mening paa, at vi i Tilfælde af en Stormagtskrig forblive neutrale.

Den højtærede Forsvarsminister fremdrog i Gaar forskellige Udtalelser af retslærde om, hvad en neutral Stat har at gøre, og den højtærede Udenrigsminister fremdrog forskellige Udtalelser fra Haager-Konferencen. Sligt er jo ret interessant, men de retslærde udtale, det vil man indrømme, kun deres personlige Overbevisning, og hvad de Meddelelser angaar, som Udenrigsministeren gav os fra Haager-Konferencen, saa ser jeg ikke rettere, end at alt, hvad der blev sagt, er selvfølgelig Ting, som man ikke behøver at have Haager-Konferencen til at fremsætte. Men selv om der var noget at lægge Mærke til deri, saa er det klart, at i Tilfælde af, at der udbryder Krig mellem to Stormagter, og vi ligge udsatte for, at vore Farvande skulle blive benyttede, saa er det uden Hensyn til, hvad man taler om i de retslærdes Stuer, og uden Hensyn til, hvad man snakker om paa Haager-Konferencerne, det, som det først og fremmest kommer an paa, at vi have en Regering, der forstaar at forsvare vort Lands Interesser og vil handle, som de Interesser kræve det. Og det er min Mening, at hvorledes vi end indrette vort Militærvæsen, saa vil det i Tilfælde af, at saadan Krig udbryder i vor Nærhed, udelukkende bero paa Regeringen, om vor Selvstændighed bevares eller ikke. Det er dens Optræden, det kommer an paa, og saa kan man for Resten indrette sit Militærvæsen, hvordan man vil i saa Henseende. Giver man selv Anledning til, at vor Neu-

tralitet brydes, saa udsætte vi vort Lands hele Eksistens, og det vil i allerhøjeste Grad bero paa, om den Mand, der er Udenrigsminister til den Tid, har tilstrækkelig Dygtighed og Karakter til at sikre os, at der ingen Militærforetager eller Militæroptræden finder Sted uden hans Samtykke. Det vil være det første og det vigtigste, for at vi kunne bevare vor Selvstændighed. Skal det overlades til vore militære, saa spille vi va banque med vort Lands Selvstændighed, thi det kende vi, at under saadanne Omstændigheder er der Hovmod og Vigtighed nok hos Militærpersoner til at træde op og kompromittere vort Lands Selvstændighed. Vi have set tilstrækkelig mange Eksempler rundt om i hele Verden paa, hvorledes et helt Folks Eksistens ofte kompromitteres ved den utiladelige Optræden, som Militærpersoner tillade sig.

Naar jeg foreslaar, at vi ordne vort Militærvæsen saaledes, at vi kunne lægge den størst mulige Kraft ind i Forsvaret af vor Eksistens, naar vi overfaldes af en Stormagt, saa mener jeg, at det dog ikke vil kunne paaføre os større Byrder, end Befolkningen vil kunne taale. Thi jeg mener, at naar Folket frivilligt indøver sig, naar det hele hviler paa Frivillighed, saa vil Tiden til Indøvelsen kunne tages, naar det passer bedst, uden at det kan medføre for store Udgifter for den enkelte, og ad den Vej faa vi jo det størst mulig indøvede Mandskab til Forsvar for vort Fædreland. Paa den anden Side foreslaar og fastholder jeg, at man naturligvis maa have en militær Kærne, som det hele kan ordnes om, og jeg foreslaar netop, at man skal have en lille dygtig Armé, som helst maa skabes ad Frivillighedens Vej, bestaa af hvervede Folk, som forblive længe i Tjenesten. En saadan Armé vil ved gennemført Øvelse kunne staa fuldt paa Højde med en hvilken som helst Armé i Europa, og jeg foreslaar netop, at den skal sammensættes saa homogent, saa hensigtsmæssigt som muligt, saaledes som de sagkyndige fordre, hvad angaar Fordelingen af Fodfolk, Artilleri og Rytteri. Det forekommer mig, at dette Forslag imødekommer alle de Fordringer, der fra militær-sagkyndig Side kunne stilles.

Samtidig anerkender jeg Rigtigheden af, at det kan være nødvendigt at have en Fæstning, hvor Armeen om fornødent kan trække sig tilbage, hvor Beholdningerne kunne opbevares, og hvor Kronens Bærer i Midten af sin Armé kan trække sig tilbage med Udsigt til at holde Fæstningen,